

REPUBLIKA SLOVENIJA
OKRAJNO SODIŠČE
V MURSKI SOBOTI

REPUBLIKA SLOVENIJA INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC		
Prejeto:	26 -02- 2013	Sig. znak.
Vrednost:	Vredn.	Priloge:
Šifra zadeve:		0901/2/2012/13

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Okrajno sodišče v Murski Soboti je po okrajni sodnici svétnici Jožefi KODILA RUŽIČ

v zadevi o prekršku zoper storilca:

zaradi prekrška po tretjem odstavku 39. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja,

o zahtevi za sodno varstvo odvetnika Janeza Kaučiča, zagovornika storilca, zoper odločbo o prekršku prekrškovnega organa Informacijski pooblaščenec Republike Slovenije št. 0901-2/2012/7 z dne 5. 7. 2012,

21. februarja 2013

RAZSODILO:

- I. Zahteva za sodno varstvo odvetnika Janeza Kaučiča, zagovornika storilca
EMŠO, stanuje
državljan R Slovenije, se delno ugotovi in se odločba o prekršku prekrškovnega
organa Informacijski pooblaščenec Republike Slovenije št. 0901-2/2012/7 z dne 5.
7. 2012, spremeni tako,

da se ob uporabi šestega odstavka 26. člena Zakona o prekrških storilcu za
prekršek po tretjem odstavku 39. člena Zakona o dostopu do informacij javnega
značaja izreče globa v znesku 300,00 EUR (tristo eurov 00/100).
- II. V ostalem se zahteva za sodno varstvo zavrne kot neutemeljena in se v
nespremenjenih delih potrdi odločba o prekršku.
- III. V skladu z določilom drugega odstavka 147. člena v zvezi s tretjim odstavkom 59.
člena Zakona o prekrških se sodna taksa v postopku z zahtevo za sodno varstvo ni
določila, saj je bilo deloma odločeno v korist storilca.

OBRAZLOŽITEV:

1. Prekrškovni organ Informacijski pooblaščenec Republike Slovenije je na podlagi
46. člena Zakona o prekrških (v nadaljevanju ZP-1) po pooblaščenih uradni osebi
dne 5. 7. 2012 izdal in po pošti dne 6. 7. 2012 storilcu ter njegovemu zagovorniku
vročil odločbo o prekršku št. 0901-2/2012/7 zaradi prekrška po tretjem odstavku
39. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju
ZDIJZ), ki ga je storil s tem, da kot odgovorna oseba pri izvrševanju pooblastil
organa, ki je bila pooblaščenca opravljati delo župana in uradne
osebe, pristojne za posredovanje informacij javnega značaja pri navedenem
organu, v imenu organa v roku od dne 1. 12. 2011 do dne 3. 1. 2012
kljub upravni odločbi prekrškovnega organa št. z dne
, ki je postala pravnomočna dne 1. 12. 2011, neupravičeno ni
posredoval zahtevanih informacij javnega značaja – fotokopij dokumentov, ki so
navedeni v izreku odločbe o prekršku, s čimer je kršil tretji odstavek 225. člena
Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP). Za storjeni
prekršek mu je bila izrečena predpisana globa v znesku 625,94 EUR ter naloženo
plačilo sodne takse, ki bo odmerjena po pravnomočnosti odločbe z nalogom za
plačilo sodne takse.
2. Odvetnik Janez Kaučič, zagovornika storilca, je zoper odločbo o prekršku
pravočasno dne 12. 7. 2012 pri prekrškovnem organu vložil zahtevo za sodno

varstvo, nato pa je prekrškovni organ po preizkusu v skladu z določili 63. člena ZP-1 zahtevo za sodno varstvo odstopil v reševanje Okrajnemu sodišču v Murski Soboti, Oddelku za prekrške, ter skupaj z zahtevo poslal odločbo o prekršku ter ostalo dokumentacijo.

3. V zahtevi za sodno varstvo je zagovornik navedel, da se storilec v celoti sklicuje na navedbe iz Pisne izjave o dejstvih oz. okoliščinah prekrška z dne 15. 5. 2012 in je predlagal, da se te njegove navedbe upoštevajo kot navedbe, podane v tej zahtevi za sodno varstvo. Prosilec z vztrajanjem pri zahtevi za posredovanje informacij javnega značaja, predložitve fotokopij v izreku izpodbijane odločbe o prekršku navedenih listin, vsekakor zlorablja pravico do dostopa do informacij javnega značaja. Storilec ne zanika dejstva, da so listine, katerih fotokopije prosilec zahteva, podatki javnega značaja, vendar pa storilec vztraja pri svojih trditvah, da se je prosilec z vsemi listinami, katerih predložitve fotokopij zahteva, podrobno seznanil že pred leti, ko je bil občinski svetnik in mu je vsebina znana, storilec pa ne more izključiti tudi dejstva, da ima celo te listine že kopirane in da je za to poskrbel sam, ker so mu bile listine na razpolago in se je z njimi lahko seznanil vsak trenutek kot občinski svetnik. Dejstvo je, da gre za listine, ki so bile izdane v času, ko je bil prosilec aktivni občinski svetnik in se je tudi v okviru svoje funkcije s temi listinami seznanil. Čeprav je zavzeto stališče, da prosilcu ni potrebno izkazovati posebne pravne podlage za pridobitev informacij javnega značaja, pa je vendarle nevzdržno, da prosilec vztraja pri predložitvi fotokopij navedenih listin, tudi po več kot enem letu, kolikor je preteklo od takrat, ko je prvič zaprosil za fotokopije. Več kot jasno je, da prosilec nima prav nobene utemeljene podlage za svojo zahtevo po predložitvi fotokopij navedenih listin, saj nikjer in v dosedanem postopku ni izkazal kakršnekoli potrebe, da so mu fotokopije teh listin nujne in potrebne za kakršenkoli uradni postopek. Da pa prosilec vztraja pri svoji zahtevi izključno iz razloga, da bi imel pri sebi te listine, kot navaden papir, ker na podlagi njih ne bo sprožen kakšen uradni postopek, pa storilec ocenjuje, da vendarle gre izključno za šikaniranje storilca kot župana s strani prosilca, ker mu na ta način želi pokazati svojo nekakšno moč in veljavo v okolici, kjer oba živita. Dejstvo je tudi, da ima prosilec dostop do spornih dokumentov vsekakor tudi preko spletne strani _____. Tudi iz sodbe Upravnega sodišča opr. št. _____, z dne _____, je razvidno, da se sodišče o tej okoliščini v svoji sodbi ni izreklo izključno iz razloga, ker bi naj šlo za navajanje novega dejstva in dokaza šele v tožbi v upravnem sporu, čeprav bi po mnenju sodišča, to okoliščino storilec moral izpostaviti že takoj na začetku postopka, očitno v odgovoru prosilcu na njegovo zahtevo po predložitvi fotokopij spornih listin. Ker se prosilec nesporno lahko nemoteno seznanil z vsemi listinami tudi preko spletne strani _____, se tedaj njegova zahteva po predložitvi fotokopij, vsekakor izkaže kot nadaljnja okoliščina, ki kaže na očiten poskus prosilca po zlorabi svoje pravice dostopa do informacij javnega značaja. Glede na

navedeno storilec ocenjuje, da je odločitev v izpodbijani odločbi o prekršku neutemeljena, nepravilna in proti zakonita. Glede na zgoraj navedeno predlaga, da prekrškovni organ odloči o zahtevi za sodno varstvo v smislu 63. člena Zakona o prekrških in izpodbijano odločbo razveljavi in odpravi, oziroma zadevo posreduje v odločitev pristojnemu sodišču.

4. Po proučitvi izpodbijane odločbe o prekršku, navedb v zahtevi za sodno varstvo ter ostale listinske dokumentacije v spisu je sodišče ugotovilo, da je pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa vse okoliščine obravnavanega primera celovito obdelala in jih tudi pravilno ocenila kot storitev očitane prekrška s strani storilca kot odgovorne osebe . Kot je to povzeti iz zahteve za sodno varstvo, storilec zahtevku prosilca po informacijah javnega značaja še vedno ni ugodil, v zahtevi za sodno varstvo pa je dejansko le ponovil razloge iz izjave o okoliščinah prekrška, katere pa je prekrškovni organ že v odločbi o prekršku pravilno zavrnil kot neutemeljene ter brezpredmetne. Dostop do informacij javnega značaja pomeni, da se vsakomur omogoči prost dostop in ponovna uporaba informacij javnega značaja in je namen ZDIJZ zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov ter omogočiti uresničevanje pravice fizičnih in pravnih oseb, da pridobijo informacije javnega značaja. Ne gre za to, zakaj rabi prosilec te informacije in kaj je njegov namen, ampak, da se te informacije s strani organa posredujejo prosilcu. Storilec kot odgovorna oseba organa, ki bi moral posredovati te informacije, pa te informacije noče dati in se po navedbah v zahtevi za sodno varstvo ukvarja predvsem s tem, da prosilec verjetno že ima ali pa bi lahko že imel te informacije oziroma bi lahko že prej pridobil te informacije, kar pa so v celoti brezpredmetne navedbe. Prosilec le vztraja pri svoji pravici na podlagi določil ZDIJZ, utemeljenost njegovega zahtevka pa je bila potrjena tudi na Upravnem sodišču RS, kar izhaja iz priložene sodbe opr. št. z dne . Dolgo in vztrajno vztrajanje prosilca pri teh fotokopijah tudi ne predstavlja poskus prosilca po zlorabi svoje pravice dostopa do informacij javnega značaja, saj je do tega prišlo izključno zaradi storilca, ker ni ugodil zahtevku prosilca. Storilec posredovanje informacij zavrača izključno zaradi prosilca, konkretne osebe, kateremu očita šikaniranje in zlorabo pravic, čeprav ima vsak prosilec pravico, da pod enakimi pogoji kot druge osebe pridobi pravico do informacij javnega značaja. V zahtevi za sodno varstvo je storilec sicer navedel, da se prosilec z vsemi listinami lahko seznanil tudi preko spletne strani , vendar pa storilec ni z ničemer izkazal, da so na spletni strani dejansko dostopne vse te informacije oziroma listine, ki jih je prosilec zahteval. Kot je prekrškovni organ že navedel, je odvisno od prosilca, v kakšni obliki bo zahteval informacije, le-ta pa zahteva fotokopije. Že prekrškovni organ je v odločbi o prekršku utemeljil, upošteva vse okoliščine te zadeve, da ne gre za prekršek neznatnega pomena, tej oceni pa se pridružuje tudi sodišče. Storilec vztrajno zavrača obveznost in dolžnost, ki mu ga nalaga ZDIJZ, brez da bi za to

navedel utemeljene razloge, zato je sodišče po oceni vseh okoliščin obravnavane zadeve ugotovilo, da je s takšnim ravnanjem uresničil vse zakonske znake očitane prekrška in mu je bila povsem utemeljeno in zakonito izdana izpodbijana odločba o prekršku. Prekrškovni organ je tako pravilno ugotovil, da je storilec storil očitani prekršek, saj prosilcu ni posredoval zahtevanih informacij javnega značaja v določenem roku 30 dni.

5. Sodišče pa je po celotni proučitvi obravnavane zadeve spoznalo, da je potrebno glede na dejansko stanje v izpodbijani odločbi o prekršku ob pravilni uporabi zakona in tudi ugotovljenih določenih okoliščinah, izhajajoč že iz navedb v podani izjavi o prekršku in nato v zahtevi za sodno varstvo, v kateri se je storilec skliceval na določene okoliščine, objektivne in subjektivne narave, drugače odločiti glede sankcije. Sodišče je po navedbah storilca v teh podanih vlogah ocenilo, da se je storilec čutil osebno prizadetega (šikaniranega) zaradi prosilca samega kot konkretno navedene osebe, s katero po oceni sodišča glede na vse te njegove navedbe nima razčiščenih odnosov in je tako v konkretnem primeru ravnal v osebni prizadetosti in ne profesionalno kot odgovorna oseba v svojstvu župana pri izvrševanju pooblastil . Sodišče v prepričanju, da je sedaj storilec resnično uvidel nepravilnost svojega takratnega ravnanja, tudi pričakuje, da storilec ne bo ponovil tovrstnih kršitev, in da bo namen sankcioniranja za ta njegov prvi tovrstni prekršek dosežen tudi z izrekom milejše sankcije od predpisane. Po uradnih podatkih sodišča storilec namreč pred storitvijo tega prekrška niti vse do sedaj ni bil kaznovan zaradi tovrstnih prekrškov kot odgovorna oseba. Sodišče je po navedenih dejstvih na podlagi določila tretjega odstavka 65. člena ZP-1 izpodbijano odločbo o prekršku spremenilo tako, da je storilcu na podlagi določila šestega odstavka 26. člena ZP-1 izreklo za storjeni prekršek globo pod minimalno mejo predpisane globe za takšen prekršek.
6. Sodišče je zahtevo za sodno varstvo v ostalem zavrnilo kot neutemeljeno in odločbo o prekršku v nespremenjenih delih potrdilo.
7. Storilec mora plačati izrečeno globo po sodbi v roku 30 dni po prejemu sodbe, sicer bo prekrškovni organ postopal na način določen v izpodbijani odločbi o prekršku.
8. V skladu z določilom drugega odstavka 147. člena v zvezi s tretjim odstavkom 59. člena ZP-1 se sodna taksa v postopku z zahtevo za sodno varstvo ni določila, saj je bilo deloma odločeno v korist storilca.

PRAVNI POUK:

1. Zoper to sodbo ni pritožbe.

Murska Sobota, 21. februar 2013

Sodnica:
Jožefa Kodila Ružič

